

Válka v Sýrii už otevřeně běží jako proxy-válka proti Rusku

- CZ24 News | 31. května 2020

SYRIE: Turci nejsou schopni patrolovat s Rusy na dálnici M4, což byla podmínka příměří pro zastavení vítězné ofenzívy v Idlíbu. Západ, USA a Izrael se okamžitě postavily za Turecko a společně bojovaly jako lev za to, aby zdejší teroristé placení z cizích zemí nebyli vyhlazeni hned.

Naposledy jsme komentovali dění v Sýrii článkem Asadův rozhovor pro syrskou TV (listopad 2019). Po odchodu Terezy Spencerové bychom se měli dění na Blízkém východě věnovat častěji, bude-li čas. Sledujeme syrský konflikt systematicky od roku 2013, viz heslo "fakta o Sýrii". Takže k novému vývoji začneme zajímavými historkami, které ukazují na velké změny. V krátkých zprávách jsme publikovali veřejné prohlášení vyslance USA v Sýrii. Jeho země už nebojuje proti terorismu, ale připravuje porážku Ruska. James Jeffrey vysvětlil jasně, za co je v Sýrii placen: *"Tohle není Afghánistán. To není Vietnam. To není náš kotel v Sýrii. Mým úkolem je udělat tady kotel pro Rusko."* Ve válce platí, že nepřítel vašeho nepřítele je váš spojenec, což Spojené státy hezky ukazují v praxi. Zabrání naftových polí skrze syrské proxy-spojence je zatím úspěšně kryto americkými základnami za Eufratem, které byly nově dozbrojeny a posíleny. Jenže koronavirus a škrtky pro bojující spojence USA způsobily, že proameričtí žoldnéři musí krást, jak to jde. Proamerická Syrská demokratická armáda ve městě Hasaka jednoduše přepadla komerční banku se státní garancí a vykradla jim trezory. Po teroristickém činu tiše schváleném USA se zase dá vést válka za demokracii.

Asad mezitím potvrdil, že to myslí vážně s bojem proti korupci a nechal obstatit účty svého milionářského bratrance. Ten využil válečného stavu podobným způsobem jako bojovníci za západní svobodu a přestal platit daně ze státního podnikání, které si pronajal proti podpisu, tedy v českém mafiánském privatizačním stylu. V Asadově rozhovoru zmíněná válka s Tureckem nabrala na obrátkách. Turci nejsou schopni patrolovat s Rusy na dálnici M4, což byla podmínka příměří pro zastavení vítězné ofenzívy v Idlíbu. Západ, USA a Izrael se okamžitě postavily za Turecko a společně bojovaly jako lev za to, aby zdejší teroristé placení z cizích zemí nebyli vyhlazeni hned. Turecko už poslalo několik tisíc nevyužitých teroristů ze Sýrie do Libye. Ale tam je povstalecký generál Haftár podporovaný Rusy (a Francouzi) rozstřílel na turecké lodi ještě před přistáním a Turci je nějak zapomněli platit, což v Sýrii nedělají. Takže bývalým bojovníkům za liberální svobodu Západu nastaly zlé časy, stěžují si na nelidské zacházení v Libyi a z Idlíbského chalífátu se jim nechce.

Kurdové jako obvykle pozdě pochopili, že je Američané jako obvykle zradili výměnou za spojenectví s Tureckem, které potřebují proti Rusku. Takže v nouzi je i Asad dobrý a Rusové obzvláště, protože ti začali patrolovat na území za Eufratem blízko US-základn. Tam už běží tichá válka USA-Rusko. Vojenské konvoje obou zemí si navzájem blokují cesty. Gangsterské praktiky proamerických žoldnéřů z SDA nezískaly podporu místních obyvatel, což jsou z velké části asyrští alavité a křesťané. V Dajraz-Zauru hrdinně bojovali čtyři roky v totálně obleženém městě s Asadovými vojáky proti placeným a dovezeným teroristům z islámských zemí. Za odměnu je "omylem" bombardovaly americké stíhačky tak šikovně, že oddělily obránce na klíčových předsunutých pozicích od jejich spojení s městem. Hned po bombardování úplnou náhodou na koridor s mrtvými vojáky zaútočili teroristé. Takže nelze předpokládat, že místní kmeny budou nadšeny z další, tentokrát americké okupace rafinerií, které zajišťují 80 % syrské ropy. Proto začala partyzánská válka proti americkým patrolujícím vozidlům, která je celkem úspěšná. SDA udělala razie ve městech a protestující místní obyvatelé dala do koncentračních táborů. A z nich kvůli přeplněnosti za úplatky propustili teroristy z Al-Kájdy, které tam za peníze EU a dalších zemí potichu věznili američtí spojenci. Tito teroristé však už stejně chtěli domů a ti, kteří byli vykoupeni, nebo byli jinak užiteční, byli americkými vojenskými helikoptéry

odvezení už dávno a přímo z bojiště. Teroristé se zase vrátí do zemí svého původu, včetně evropských zemí, takže šlo o dobrý obchod. Teroristé v Sýrii nezůstali, ale zůstalo po nich milionové výkupné pro americké spojence. Boj s terorismem má opravdu své kouzlo a zkušenosti CIA z Latinské Ameriky jsou k nezaplacení, tam pochopitelně skrze narkodolary.

Další tichá válka běží u izraelských hranic nedaleko nezákonně obsazených Golan. Teroristé tam celkem systematicky střílí syrské vojenské poradce a důstojníky zpravodajské služby. Tato válka je podporovaná z americké základny Al-Tanf, kde je pod tamějšími syrskými proamerickými žoldnéři a teroristy drženo tisíce uprchlíků. USA nepovolily vstup do tábora ani mezinárodním organizacím. Odejít mohli jen ti uprchlíci, kteří se mohli vyplatit v dolarech nebo ve zlatě. Z uprchlíků se rekrutují žoldnéři do teroristických jednotek a ti dostávají US-logistickou podporu při útocích přes poušť až do Palmýry. Důvod je jasný, je jím Hedvábná stezka. Čína kvůli nejisté cestě zatím rezignovala na klasickou starověkou cestu Bagdád-Palmýra-Damašek a zvolila variantu přes Jordánsko a Izrael, popřípadě Egypt. Takže útoky na Palmýru vedené z USA okupované enklávy v Al-Tanfu mají jasné zdůvodnění a slouží Izraeli.

Zajímavá je ruská pozice, protože balancuje mezi Tureckem a Asadem. Erdoganův sen o velkém Turecku spojeném s Idlibem zatím moc nevychází. Pravověrní teroristé s ním odmítají jít a nechtějí být integrováni do tureckých teroristických skupin, které Erdogan platí a vyzbrojuje přes oficiální kontrolní vojenská stanoviště. Rusové a Asad dali jako podmínku příměří zprovoznění dálnice A4 pro civilisty. To se zatím nedaří a Erdoganovi teroristé mají velké problémy, jak vystřílet velitele pravověrných teroristů bývalé Al-Kájdý tak, aby zůstali jen placení žoldnéři pod jejich vedením. V likvidaci idealistických teroristů jim pilně pomáhá Asad a Rusové, včetně těch placených a méně idealistických teroristů z Turecka. Takže bojovníci za Idlibský chalífát se začali střílet mezi sebou a na čas se zapomnělo na přípravu další Asadovy ofenzívy. Tento chaos už asi nezvládají kočirovat ani zpravodajské služby USA a Izraele a daly už od klasických teroristů bývalé Al-Kájdý ruce pryč. Proto podporují tureckou teroristickou partu, který má šanci okupovat celé území o něco déle. Rusko ovšem prohlásilo, že územní celistvost Sýrie je základ pro další mírová jednání. Jenže co se "územní celistvostí" myslí, to je zatím dost vágní. Příkladem je ruské smlouvání s Tureckem, kterému Rusové povolili okupaci syrských příhraničních koridorů, kde je aktivní kurdská armáda, ergo podle Turecka "kurdští teroristé".

Závěr

Turecko se zapletlo do války, kterou v Sýrii dlouhodobě nemůže uhrát, i když má na okupovaných územích historické přátele. Idlib bude pro Ergodana asi druhý Vietnam a Afghánistán. Zajímavá je pozice Spojených států, které přes své proxy-žoldnéře okupují velkou část území za Eufratem s ropnými poli. Místní kmeny už proti nim vedou válku za tichého souhlasu Asada a Ruska. Spojené státy se pragmaticky rozhodly, že po prohrané válce s teroristy (a ne proti nim) zničí syrskou infrastrukturu. Totéž dělají Saúdové za pomoci zbraní NATO v Jemenu. Jenže ničení infrastruktury a podpora bankovních lupičů není ten nejlepší způsob, jak si zajistit loajalitu místních obyvatel. Zvláště když jejich uznávané vůdce dáte do vězení. Takže USA asi dopadnou v Sýrii podobně jako Turecko, ale mají mnohem větší manévrovací prostor. Osud Sýrie je z velké části navázaný na stav proxy-války v Iráku a v Jemenu, což by byla další kapitola. Tam je hlavním hráčem Írán a ten v poslední době vytáhl hodně dobré karty.

Václav Umlauf